THE TORAH SCROLL

at

The Assemblies of God Theological Seminary

Evangel University

THE TORAH SCROLL

at

The Assemblies of God Theological Seminary
Evangel University

LEVITICUS

The scroll and these photos were made available by the generosity
of Ken and Barb Larson of God's Ancient Library.

Photos taken by Kirk Shultz

Edited by William P. Griffin, Ph.D.

Panel identifications by William P. Griffin, Ph.D.

Panel 032 Exod 39.15-Lev 1.4a

ויעשו על החשן שרשרת גבלת
מעשה עבת זהב טהור ויעשו שתי
משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו
את שתי הטבעת על שני קצות החשן
ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי
הטבעת על קצות החשן ואת שתי
קצות שתי העבתת נתנו על שתי
המשבצת ויתנם על כתפת האפד
אל מול פניו ויעשו שתי טבעת
זהב וישימו על שני קצות החשן על
שפתו אשר אל עבר האפד ביתה
ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי
כתפת האפד מכמשה ממול
פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב
האפד וירכסו את החשן מטבעתיו
אל טבעת האפד בפתיל תכלת
להית על חשב האפד ולא יזח החשן
מעל האפד כאשר צוה יהוה את
משה
ויעש את מעיל האפד מעשה ארג
כליל תכלת ופי המעיל בתוכו כפי
תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע
ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שני משזר ויעשו פעמני
זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך
הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך
הרמנים פעמן ורמן פעמן ורמן על
שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה
יהוה את משה ויעשו את
הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו
ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת
שש ואת מכנסי הבד שש משזר ואת
האבנט שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה
יהוה את משה ויעשו את
ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו
מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה ויתנו
עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת
מלמעלה כאשר צוה יהוה את
משה ותכל כל עבדת
משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה כן עשו

ויבאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כלי
קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו ואת מכסה עורת
האלם המאדמים ואת מכסה עורת התחשים ואת פרכת
המסך את ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת את השלחן
את ככר כליו ואת לחם הפנים את המנרה הטהרה את נרתיה
נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור ואת מזבח
הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח
האהל את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את
בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו את קלעי החצר את
עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו
ויתדתיה ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד אדת
בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן
ואת בגדי בניו לכהן ככל אשר צוה יהוה את משה כן
עשו בני ישראל את כל העבדה וירא משה את כל
המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך
אתם משה
וידבר יהוה אל משה לאמר ביום החדש הראשון באחד
לחדש תקים את משכן אהל מועד ושמת שם את ארון
העדת וסכת על הארן את הפרכת והבאת את השלחן
וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה
ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת
את מסך הפתח למשכן ונתתה את מזבח העלה לפני פתח
משכן אהל מועד ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין
המזבח ונתת שם מים ושמית את החצר סביב ונתת את
מסך שער החצר ולקחת את שמן המשחה ומשחת את
המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה
קדש ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את
המזבח והיה המזבח קדש קדשים ומשחת את הכיר ואת
כנו וקדשת אתו והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח
אהל מועד ורחצת אתם במים והלבשת את אהרן את
בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי ואת בניו
תקריב והלבשת אתם כתנת ומשחת אתם כאשר
משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להם משחתם
לכהנת עולם לדרתם ויעש משה ככל אשר צוה יהוה
אתו כן עשה ויהי בחדש הראשון
בשנה השנית באחד לחדש הוקם
המשכן ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו
וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את
עמודיו ויפרש את האהל על המשכן וישם
את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה
יהוה את משה ויקח ויתן את
העדת אל הארן וישם את הבדים על הארן

ויתן את הכפרת על הארן מלמעלה ויבא
את הארן אל המשכן וישם את פרכת המסך
ויסך על ארון העדת כאשר צוה יהוה את
משה ויתן את השלחן באהל
מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת
ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה
יהוה את משה וישם את המנרה
באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה
ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
משה וישם את מזבח הזהב באהל
מועד לפני הפרכת ויקטר עליו קטרת סמים
כאשר צוה יהוה את משה וישם
את מסך הפתח למשכן ואת מזבח העלה
שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו
את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה
את משה וישם
את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן
שמה מים לרחצה ורחצו ממנו משה ואהרן
ובניו את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל
מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה
יהוה את משה ויקם את החצר
סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער
החצר ויכל משה את המלאכה
ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא
את המשכן ולא יכל משה לבוא אל אהל
מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא
את המשכן ובהעלות הענן מעל המשכן
יסעו בני ישראל בכל מסעיהם ואם לא
יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו כי ענן
יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו
לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל
מועד לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן
הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את
קרבנכם אם עלה קרבנו מן הבקר זכר
תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו
לרצנו לפני יהוה וסמך ידו על ראש העלה

Panel 033 Lev 1.4b-4.35a

ונרצה לו לכפר עליו ושחט את בן הבקר
לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את
הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר
פתח אהל מועד והפשיט את העלה ונתח
אתה לנתחיה ונתנו בני אהרן הכהן אש על
המזבח וערכו עצים על האש וערכו בני
אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת
הפדר על העצים אשר על האש אשר על
המזבח וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר
הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח
ליהוה ואם מן הצאן
קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר
תמים יקריבנו ושחט אתו על ירך המזבח
צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים
את דמו על המזבח סביב ונתח אתו לנתחיו
ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על
העצים אשר על האש אשר על המזבח והקרב
והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל
והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח
ליהוה
ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן
התרים או מן בני היונה את קרבנו והקריבו
הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר
המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח והסיר
את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח
קדמה אל מקום הדשן ושסע אתו בכנפיו לא
יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים
אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחוח
ליהוה ונפש כי תקריב קרבן
מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן
ונתן עליה לבנה והביאה אל בני אהרן הכהנים
וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה
על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה
המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה והנותרת מן
המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
יהוה וכי תקרב קרבן מנחה
מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים בשמן ואם
מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה
בשמן מצה תהיה פתית אתה פתים ויצקת
עליה שמן מנחה הוא ואם
מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה

והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה
והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח והרים
הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר
המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה והנותרת
מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
יהוה כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא
תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
ממנו אשה ליהוה קרבן ראשית תקריבו אתם
ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח וכל
קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח
ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך
תקריב מלח
ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש
גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך ונתת
עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא
והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה
על כל לבנתה אשה ליהוה
ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא
מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני
יהוה וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח
אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם
על המזבח סביב והקריב מזבח השלמים
אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב ואת שתי
הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכלית יסירנה והקטירו הכהן המזבחה לחם
אשה ליהוה

ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה וסמך את
ידו על ראש ושחט אתו לפני אהל מועד
וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב
והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב
המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על
הקרב ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכלית יסירנה והקטירם הכהן המזבחה
לחם אשה ריח ניחוח כל חלב ליהוה חקת
עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב
וכל דם לא תאכלו
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל
מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת
מהנה אם הכהן המשיח יחטא לאשמת
העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן
בקר תמים ליהוה לחטאת והביא את הפר
אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו
על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה
ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו
אל אהל מועד ובבל הכהן את אצבעו מדם
והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני
פרכת הקדש ונתן הכהן מן הדם על קרנות
מזבח קטרת סמים לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח
העלה אשר פתח אהל מועד ואת כל חלבו
יסיר ממנו את החלב המכסה
על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה כאשר יורם משור זבח
השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה
ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל
כרעיו וקרבו ופרשו והוציא את כל הפר
אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך
הדשן ושרפו אתו על עצים באש על שפך
הדשן ישרף
ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני
הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר
לא תעשינה ואשמו ונודעה החטאת
אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן
בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד

וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר
לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה והביא
הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד
ובבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים
לפני יהוה את פני הפרכת ומן הדם יתן על
קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה
אשר פתח אהל מועד ואת כל חלבו ירים ממנו
והקטיר המזבחה ועשה לפר כאשר עשה
לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עלהם הכהן
ונסלח להם והוציא את הפר אל מחוץ
למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר
הראשון חטאת הקהל הוא
אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות
יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם
או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא
את קרבנו שעיר עזים זכר תמים וסמך ידו
על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר
ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא
ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על
קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד
מזבח העלה ואת כל חלבו יקטיר המזבחה
כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו
ונסלח לו
ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ
בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה
ואשם או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא
קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו
אשר חטא וסמך את ידו על ראש החטאת
ושחט את החטאת במקום העלה ולקח הכהן
מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה
ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח ואת כל
חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים
והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחוח ליהוה
וכפר עליו הכהן ונסלח לו
ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה
יביאנה וסמך את ידו על ראש החטאת
ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את
העלה ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו
ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה
ישפך אל יסוד המזבח ואת כל חלבה יסיר
כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים

והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה
וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו
ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה ועד
או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו אתו
נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה
טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת
שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר
ישמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם אתו
נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע אתו
להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה
והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר
חטא עליה והביא את אשמו ליהוה על
חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה
או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן
מחטאתו ואם לא תגיע ידו די שה והביא
את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני
בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה
והביא את הכהן והקריב את אשר
לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול
ערפו ולא יבדיל והזה מדם החטאת על קיר
המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח
חטאת הוא ואת השני יעשה עלה
וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח
לו ואם לא תשיג ידו לשתי
תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר
חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים
עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא
והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא
קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי
יהוה חטאת הוא וכפר עליו הכהן על חטאתו
אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה
לכהן כמנחה וידבר יהוה
אל משה לאמר נפש כי תמעל מעל וחטאה
בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו
ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף
שקלים בשקל הקדש לאשם ואת אשר
חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יסף
עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל
האשם ונסלח לו

ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות
יהוה אשר לא תעשינה וכא ידע ואשם ונשא
עונו והביא איל תמים מן הצאן בער
כך
לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו
אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו אשם הוא
אשם אשם ליהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר נפש כי תחטא
ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון
או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו
או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר
על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא
בהנה והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה
אשר גזל או את העשק אשר עשק או את
הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה
אשר מצא או מכל אשר ישבע עליו לשקר
ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר
הוא לו יתננו ביום אשמתו ואת
אשמו
יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בער
כך
לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן לפני
יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה
לאשמה בה
וידבר יהוה אל משה לאמר צו את אהרן
ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה
על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר
ואש המזבח תוקד בו ולבש הכהן מדו בד
ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את
הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח
ושמו אצל המזבח ופשט את בגדיו ולבש
בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ
למחנה אל מקום טהור והאש על המזבח
תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים
בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר
עליה חלבי השלמים אש תמיד תוקד על
המזבח לא תכבה
וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני
יהוה אל פני המזבח והרים ממנו בקמצו
מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה
אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח
אזכרתה ליהוה והנותרת ממנה יאכלו
אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר
אהל מועד יאכלוה לא תאפה חמץ חלקם
נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת

וכאשם כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק
עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע
בהם יקדש
וידבר יהוה אל משה לאמר זה קרבן אהרן
ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו
עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה
בבקר ומחציתה בערב על מחבת בשמן
תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים
תקריב ריח ניחח ליהוה והכהן המשיח
תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה
כליל תקטר וכל מנחת כהן כליל תהיה לא
תאכל
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת
במקום
אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני
יהוה קדש קדשים הוא הכהן המחטא
אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר
אהל מועד כל אשר יגע בבשרה יקדש
ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליו
תכבס במקום קדש וכלי חרש אשר תבשל
בו ישבר ואם בכלי נחשת בשל ומרק
ושטף במים כל זכר בכהנים יאכל אתו
קדש קדשים הוא וכל חטאת אשר יובא
מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל
באש תשרף
ואת תורת האשם קדש קדשים הוא במקום
אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם
ואת דמו יזרק על המזבח סביב ואת כל חלבו
יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה
את הקרב ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת
על הכבד על הכליות יסירנה והקטיר אתם
הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא כל
זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל
קדש קדשים הוא כחטאת כאשם תורה
אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה והכהן
המקריב את עלת איש עור העלה אשר
הקריב לכהן לו יהיה וכל מנחה אשר תאפה
בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת
לכהן המקריב אתה לו תהיה וכל מנחה
בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה
איש כאחיו

Panel 035 Lev 7.11-8.35

ואת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה׃
אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה
חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת
בשמן על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על
זבח תודת שלמיו והקריב ממנו אחד מכל
קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם
השלמים לו יהיה ובשר זבח תודת שלמיו
ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר׃
ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו
את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל
והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש
ישרף ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו
ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא
יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו
עונה תשא והבשר אשר יגע בכל טמא לא
יאכל באש ישרף ובשר כל טהור יאכל
בשר והנפש אשר תאכל בשר מזבח
השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה וידבר יהוה
אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר
כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו וחלב
נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה׃
ואכל לא תאכלהו כי כל אכל חלב בהמה
אשר יקריב ממנה אשה ליהוה׃
ונכרתה הנפש האכלת מעמיה וכל דם לא
תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה לכל
נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו
ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו
ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על
החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה
לפני יהוה והקטיר הכהן את החלב המזבחה
והיה החזה לאהרן ולבניו ואת שוק הימין
תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם המקריב
את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו
תהיה שוק הימין למנה כי את החזה התנופה

ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל
מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו
לחק עולם מאת בני ישראל זאת משחת
אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב
אתם לכהן ליהוה אשר צוה יהוה לתת להם
ביום משחו אתם מאת בני ישראל לחקת
עולם לדרתם זאת התורה לעלה למנחה
ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים
אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו
את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה
במדבר סיני׃
וידבר יהוה אל משה לאמר קח את אהרן
ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה
ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל
המצות ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל
מועד ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
ותקהל העדה אל פתח אהל מועד ויאמר
משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה
לעשות ויקרב משה את אהרן ואת בניו
וירחץ אתם במים ויתן עליו את הכתנת ויחגר
אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן
עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד
ויאפד לו בו וישם עליו את החשן ויתן אל
החשן את האורים ואת התמים וישם את
המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל
מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה
יהוה את משה ויקח משה את שמן המשחה
וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש
אתם ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח
את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת
כנו לקדשם ויצק משמן המשחה על ראש
אהרן וימשח אתו לקדשו ויקרב משה את
בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט
ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את
משה ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן
ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת וישחט
ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח
סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם
יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו
ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת
יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן
ויקטר משה המזבחה ואת הפר ואת עורו

ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ
למחנה כאשר צוה יהוה את משה ויקרב את
איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על
ראש האיל וישחט ויזרק משה את הדם על
המזבח סביב ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר
משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר
ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר
משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח
ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את
משה ויקרב את האיל השני איל המלאים
ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל
וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן
אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
רגלו הימנית ויקרב את בני אהרן ויתן משה
מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם
הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את
הדם על המזבח סביב ואת החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת
יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן
ואת שוק הימין ומסל המצות אשר לפני יהוה
לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת
ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין
ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויניף
אתם תנופה לפני יהוה ויקח משה אתם מעל
כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים
הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה ויקח משה
את החזה וינפהו תנופה לפני יהוה מאיל
המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה
את משה ויקח משה משמן המשחה ומן הדם
אשר על המזבח ויז על אהרן על בגדיו ועל
בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את
בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו ויאמר
משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר
פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם
אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן
ובניו יאכלהו והנותר בבשר ובלחם באש
תשרפו ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת
ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים
ימלא את ידכם כאשר עשה ביום הזה צוה
יהוה לעשות לכפר עליכם ופתח אהל מועד
תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם
את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי

Panel 036 Lev 8.36-11.22a

ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה
יהוה ביד משה ויהי ביום
השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני
ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני
יהוה ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר
עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם
לעלה ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה
בשמן כי היום יהוה נראה אליכם ויקחו את אשר צוה משה
אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני
יהוה ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה
תעשו וירא אליכם כבוד יהוה ויאמר משה
אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך
ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה
את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה
יהוה ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את
עגל החטאת אשר לו ויקרבו בני אהרן את
הדם אליו וישבל אצבעו בדם ויתן על קרנות
המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ואת
הרחלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן
החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה
את משה ואת הבשר ואת העור שרף
באש מחוץ למחנה וישחט את העלה
ויבוצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו
על המזבח סביב ואת העלה המציאו אליו
כנתוחיה ואת הראש ויקטר על המזבח וירחץ את הקרב ואת
הכרעים ויקטר על העלה המזבחה ויקרב את קרבן העם
ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו
כראשון ויקרב את העלה ויעשה כמשפט
ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר
על המזבח מלבד עלת הבקר וישחט את
השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם
ויבוצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו
על המזבח סביב ואת החלבים מן השור
ומן האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת
הכבד וישימו את החלבים על
החזות ויקטר החלבים המזבחה
ואת החזות ואת שוק הימין
הניף אהרן תנופה לפני יהוה
כאשר צוה משה ויקח אהרן את
ידו אל העם ויברכם וירד מעשת
החטאת והעלה והשלמים

ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו
ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם
ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את
העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו
על פניהם ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא
איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה
קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא
צוה אתם ותצא אש מלפני יהוה ותאכל
אותם וימתו לפני יהוה ויאמר משה אל
אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי
אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן
ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל
דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם
מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה ויקרבו
וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר
דבר משה ויאמר משה אל אהרן ואלעזר
ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם
לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף
ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה
אשר שרף יהוה ומפתח אהל מועד לא תצאו
פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
כדבר משה
וידבר יהוה אל אהרן לאמר יין ושכר אל
תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל
מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם
ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא
ובין הטהור ולהורת את בני ישראל את
כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד
משה
וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר
בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת
מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי
קדש קדשים הוא ואכלתם אתה במקום
קדוש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה
כי כן צויתי ואת חזה התנופה ואת שוק
התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך
ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי
שלמי בני ישראל שוק התרומה וחזה
התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה
לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם
כאשר צוה יהוה ואת שעיר החטאת דרש
דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר

ועל איתמר בני אהרן הנותרם לאמר מדוע
לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי
קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת
את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה
הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול
תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי וידם
אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם
ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה
ואכלתי חטאת היום היישב בעיני יהוה
וישמע משה ויישב בעיניו
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם
דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר
תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ כל
מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת
גרה בבהמה אתה תאכלו אך את זה לא
תאכלו ממעלי הגרה ומהמפרסי הפרסה את
הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה אינו מפריס
שמא הוא לכם ואת השפן כי מעלה גרה הוא
ופרסה לא יפריס שמא הוא לכם ואת הארנבת
כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה שמאה
הוא לכם ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא
ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר שמא
הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא
תגעו שמאים הם לכם את זה תאכלו מכל
אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים
בימים ובנחלים אתם תאכלו וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ
המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם
לכם ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו
ואת נבלתם תשקצו כל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת במים שקץ הוא לכם ואת אלה
תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר
ואת הפרס ואת העזניה ואת הדאה ואת האיה
למינה את כל ערב למינו ואת בת היענה ואת
התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו ואת
הכוס ואת השלך ואת הינשוף ואת התנשמת
ואת הקאת ואת הרחם ואת החסידה האנפה
למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף כל שרץ
העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם אך את
זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע
אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על
הארץ את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו

Panel 037 Lev 11.22b-13.29

ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו׃
ואת החגב למינהו וכל שרץ העוף אשר
לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם וכל אלה׃
תשמאו בכל הנגע בנבלתם ישמא עד הערב
וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו ושמא עד
הערב לכל הבהמה אשר הוא מפרסת
פרסה ושסע איננה שסעת ורחה איננה׃
מעלה שמאים הם לכם כל הנגע בר֗
ישמא וכל הולך על כפיו בכל החיה׃
ההלכת על ארבע שמאים הם לכם כל הנגע
בנבלתם ישמא עד הערב והנשא את נבלתם
יכבס בגדיו ושמא עד הערב שמאים המה
לכם ויה לכם השמא בשרץ
השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב
למינהו והאנקה והכח והלטאה והחמט
והתנשמת אלה השמאים לכם בכל השרץ
כל הנגע בהם במתם ישמא עד הערב וכל
אשר יפל עליו מהם במתם ישמא מכל כלי
עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר עשה
מלאכה בהם במים יובא ושמא עד הערב
וטהר וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו
כל אשר בתוכו ישמא ואתו תשברו מכל
האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים ישמא
וכל משקה אשר ישתה בכל כלי ישמא
וכל אשר יפל מנבלתם עליו ישמא תנור
וכירים יתץ שמאים הם ושמאים יהיו לכם
אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור והנגע
בנבלתם ישמא וכי יפל מנבלתם על כל כל
זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא וכי ירקן
מים על זרע ונפל מנבלתם עליו שמא הוא
לכם וכי ימות מן הבהמי׃
אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה ימא
עד הערב והאכל מנבלתה יכבס בגדי׃ן
ושמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס
בגדיו ושמא עד הערב וכל השרץ השרץ
על הארץ שקץ הוא לא יאכל כל הולך על
גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה
רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ
לא תאכלום כי שקץ הם אל תשקצו את נפ
נפשתיכם בכל השרץ השרץ וטמאתם
בהם ונטמתם בם כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני

ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ
הרמש על הארץ כי אני יהוה המעלה
אתכם מארץ מצרים להית לכם לאלהים
והייתם קדשים כי קדוש אני זאת תורת
הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים
ולכל נפש השרצת על הארץ להבדיל בין
הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין
החיה אשר לא תאכל
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל לאמור אשה כי תזריע וילדה זכר
ושמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא
וביום השמיני ימול בשר ערלתו ושלשים
יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל
קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד
מלאת ימי טהרה ואם נקבה תלד ושמאה
שבעים כנדתה וששים יום ושלשת ימים
תשב על דמי טהרה וכמלאת ימי טהרה
לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן
יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד
אל הכהן והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
ושהרה ממקר דמיה זאת תורת היולדת
לזכר או לנקבה ואם לא תמצא ידה
שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד
לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן
וטהרה
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או
בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא
אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים
וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער
בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו
נגע צרעת הוא וראהו הכהן ושמא אתו ואם
בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין
מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר
הכהן את הנגע שבעת ימים וראהו הכהן
ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא
פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים
שניה וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית
והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור והטהרו
הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר ואם
פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו
אל הכהן לטהרתו ונראה שניה אל הכהן

וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור
ושמאו הכהן צרעת הוא
נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן
וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא
הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת
צרעת נושנת הוא בעור בשרו ושמאו הכהן
לא יסגרנו כי שמא הוא ואם פרוח תפרח
הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור
הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני
הכהן וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את
כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור
הוא ביום הראות בו בשר חי ישמא וראה
הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי
שמא הוא צרעת הוא או כי ישוב הבשר
החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן וראהו הכהן
והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את
הנגע טהור הוא
ובשר כי יהיה בו בעורו שחין ונרפא ויהי
במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה
אדמדמת ונראה אל הכהן וראה הכהן
והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך
לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין
פרחה ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער
לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה
והסגירו הכהן שבעת ימים ואם פשה
תפשה בעור ושמא
הכהן אתו נגע צרעת הוא ואם תחתיה
תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין
הוא ושהרו הכהן או
בשר כי יהיה בעורו מכות אש והיתה מוחית
המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה
וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן
בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא
במכוה פרחה ושמא אתו הכהן נגע צרעת
הוא ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת
שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה
והסגירו הכהן שבעת ימים וראהו הכהן
ביום השביעי אם פשה תפשה בעור ושמא
הכהן אתו נגע צרעת הוא ואם תחתיה
תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה
שאת המכוה הוא ושהרו הכהן כי צרבת
המכוה הוא
ואישה או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן

Panel 038 Lev 13.30-14.29

וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק אין
העור וגו שער צהב דק ושמא אדמדם הכהן
נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא וכי יראה
הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק
אין העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן
את נגע הנתק שבעת ימים וראה הכהן את
הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא
היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק אין
העור והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר
הכהן את הנתק שבעת ימים שניית וראה
הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה
הנתק בעור ומראהו אינו עמק מן העור ושהר
אתו הכהן וכבס בגדיו ושהר ואם פשה יפשה
הנתק בעור אחרי שהרתו וראהו הכהן והנה
פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער
הצהב שמא הוא ואם בעיניו עמד הנתק ושער
שחר צמח בו נרפא הנתק שהור הוא ושהרו
הכהן ואיש או אשה כי יהיה
בעור בשרם בהרת בהרת לבנת וראה הכהן
והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת נתק הוא
פרח בעור שהור הוא ואיש
כי ימרט ראשו קרח הוא שהור הוא ואם
מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא שהור הוא
וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם
צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו וראה
אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת
בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר
איש צרוע הוא טמא הוא טמא ישמאנו הכהן
בראשו נגעו והצרוע אשר בו הנגע בגדיו
יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם
יעטה ושמא טמא יקרא כל ימי אשר הנגע
בו ישמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה
מושבו והבגד כי יהיה בו נגע
צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים או בשתי
או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל
מלאכת עור והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד
או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור
נגע צרעת הוא והראה את הכהן וראה הכהן
את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים וראה
את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד
או בשתי או בערב בעור לכל אשר יעשה
העור למלאכה צרעת מאירת הנגע טמא הוא

ושרף את הבגד או את השתי או את הערב
בצמר או בפשתים או את כל כלי העור
אשר יהיה בו הנגע כי צרעת מאירת הוא
באש תשרף ואם יראה הכהן והנה לא
פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל
כלי עור ושוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע
והסגירו שבעת ימים שניית וראה הכהן
אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע
את עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש
תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו
ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס
אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן
השתי או מן הערב ואם תראה עוד בבגד
או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרזחת
הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע ואת
או השתי או הערב או כל כלי העור אשר
תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית ושהר זאת
תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או
השתי או הערב או כל כלי עור לשהרו או
לטמאו
וידבר יהוה אל משה לאמר זאת תהיה
תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל
הכהן ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה
הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע
וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות
טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב וצוה
הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי
חרש על מים חיים את הצפר החיה יקח
אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת
האזב ושבל אותם ואת הצפר החיה בדם
הצפר השחטה על המים החיים והזה על
המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו
ושלח את הצפר החיה על פני השדה וכבס
המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ
במים ושהר ואחר יבוא אל המחנה וישב
מחוץ לאהלו שבעת ימים והיה ביום
השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת
זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס
את בגדיו ורחץ את בשרו במים ושהר וביום
השמיני יקח שני כבשים תמימם וכבשה
אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן

והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר
ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד וקח
הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם
ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה
ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את
החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כאשם
החטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים
הוא ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן
על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית ולקח הכהן
מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית
ושבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן
באצבעו שבע פעמים לפני יהוה ומיתר
השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית על דם האשם והנותר
בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר
וכפר עליו הכהן לפני יהוה ועשה הכהן
את החטאת וכפר על המטהר משמאתו
ואחר ישחט את העלה והעלה הכהן את
העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן
ושהר ואם רש הוא ואין ידו
משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר
עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה
ולג שמן ושתי תרים או שני בני יונה אשר
תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה
והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן
אל פתח אהל מועד לפני יהוה ולקח הכהן
את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם
הכהן תנופה לפני יהוה ושחט את כבש
האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על
תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית ומן השמן
יצק הכהן על כף הכהן השמאלית והזה
הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על
כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה
ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך
אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם
והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן
על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה

ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה
מאשר תשיג ידו את אשר תשיג ידו את
האחד ואת האחת על המנחה
וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה את
תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג
ידו בטהרתו
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה
ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם
אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה
לי בבית וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם
יבא הכהן לראות את הנגע ולא ישמא כל
אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את
הבית וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית
שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן
שפל מן הקיר ויצא הכהן מן הבית אל פתח
הבית והסגיר את הבית שבעת ימים
הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע
בקירת הבית וצוה הכהן וחלצו את האבנים
אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ
לעיר אל מקום טמא ואת הבית יקצע מבית
סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ
לעיר אל מקום טמא ולקחו אבנים אחרות
והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקוח
ושח את הבית ואם ישוב הנגע ופרח בבית
אחר וחלץ את האבנים ואחרי הקצות את
הבית ואחרי השוח ובא הכהן וראה והנה
פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית
טמא הוא ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו
ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא והבא אל הבית כל ימי הסגיר
אתו ישמא עד הערב והשכב בבית יכבס
את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו
ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע
בבית אחרי השוח את הבית ושהר הכהן את
הבית כי נרפא הנגע ולקוח לחטא את הבית
שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב
ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים
חיים ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני
התולעת ואת הצפר החיה ובבל אתם בדם
הצפר השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית
שבע פעמים וחטא את הבית בדם הצפור
ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב
ובשני התולעת ושלח את הצפר החיה אל
מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית
ושהר זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק
ולצרעת הבגד ולבית ולשאת ולספחת
ולהורת להורת ביום הטמא וביום הטהר
זאת תורת הצרעת
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש
איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא וזאת
תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או
הוחתם בשרו מזובו טמאתו הוא כל המשכב
אשר ישכב עליו הזב ישמא וכל הכלי
אשר ישב עליו ישמא ואיש אשר יגע
במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים ושמא
עד הערב והישב על הכלי אשר ישב עליו
הזב יכבס בגדיו ורחץ במים ושמא עד הערב
והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים
ושמא עד הערב וכי ירק הזב בטהור ויכבס
בגדיו ורחץ במים ושמא עד הערב וכל
המרכב אשר ירכב עליו הזב ישמא וכל
הנגע בכל אשר יהיה תחתיו ישמא עד הערב
והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים ושמא
עד הערב וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא
שטף במים ויכבס בגדיו ורחץ במים ושמא
עד הערב וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר
וכל כלי עץ ישטף במים וטהר
מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס
בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר
השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה
ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתתם
אל הכהן ועשה אתם הכהן אחד חטאת
והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
מזובו ואיש כי תצא ממנו
שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא
עד הערב וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו
שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב
ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו
במים וטמאו עד הערב
ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה ישמא
עד הערב וכל אשר תשכב עליו בנדתה ישמא
וכל אשר תשב עליו ישמא וכל הנגע
במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא
ישבת עליו בנגעו בו ישמא עד הערב ואם
שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא
שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו
ישמא ואשה כי יזוב זוב
דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על
נדתה כל ימי זוב שמאתה כימי נדתה תהיה
טמאה הוא כל המשכב אשר תשכב עליו
כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי
אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה
וכל הנוגע בם ישמא וכבס בגדיו ורחץ במים
ושמא עד הערב ואם טהרה מזובה וספרה
לה שבעת ימים ואחר תטהר וביום השמיני
תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה
אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד ועשה
הכהן את האחד וחטאת ואת האחד עלה
וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב שמאתה
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא
ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר
בתוכם זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו
שכבת זרע לטמא בה והדוה בנדתה והזב
את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם
טמאה
וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני
אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו ויאמר
יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא
בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני
הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן
אראה על הכפרת בואת יבא אהרן אל
הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה
כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על
בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף
בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם
ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים
לחטאת ואיל אחד לעלה והקריב אהרן
את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד
ביתו ולקח את שני השעירם והעמיד אתם
לפני יהוה פתח אהל מועד ונתן אהרן על

Panel 040 Lev 16.8b-19.12a

שני השעירם גרלות גורל אחד ליהוה וגורל
אחד לעזאזל והקריב אהרן את השעיר אשר
עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת
והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל
יעמד חי לפני יהוה ככפר עליו לשלח אתו
לעזאזל המדברה והקריב אהרן את פר
החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט
את פר החטאת אשר לו וקבל מלא המחתה
גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא
חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת
ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה
ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות
ולא ימות ולקח מדם הפר ודם באצבעו
על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת ידם
שבע פעמים מן הדם באצבעו ושחט את
שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו
אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר
עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני
הכפרת וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל
ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל
מועד השכן אתם בתוך טמאתם וכל אדם
לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש
עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל
קהל ישראל ויצא אל המזבח אשר לפני
יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם
השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב ודם
עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו
וקדשו משמאת בני ישראל וכלה מכפר
את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח
והקריב את השעיר החי וסמך אהרן את
שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו
את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם
לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר
ושלח ביד איש עתי המדברה ונשא השעיר
עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את
השעיר במדבר ובא אהרן אל אהל מועד
ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל
הקדש והניחם שם ורחץ את בשרו במים
במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה
את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד
העם ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה
והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו

ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
המחנה ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל
מחוץ למחנה ושרפו באש את עריתם ואת
בשרם ואת פרשם והשרף את האש יכבס
בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא
אל המחנה והיתה לכם לחקת עולם בחדש
השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם
וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר
בתוככם כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו
שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם
חקת עולם וכפר הכהן אשר ימשח אתו
ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש
את בגדי הבד בגדי הקדש וכפר את מקדש
הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר
ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר והיתה
זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה
יהוה את משה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם
זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר איש איש
מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב
או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה
ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב
קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב
לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא
מקרב עמו למען אשר יביאו בני ישראל
את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה
והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל
הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם וזרק
הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל
מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה ולא
יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זנים
אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם
ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן
הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח
ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו
ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו ואיש איש
מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל
כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם

ונתתי אתה מקרב עמה כי נפש הבשר
בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר
על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר
כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא
תאכל דם והגר הגר בתוככם לא יאכל דם
ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר יצוד ציד וחיה או עוף אשר יאכל ושפך
את דמו וכסהו בעפר כי נפש כל בשר דמו
בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר
לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל
אכליו יכרת וכל נפש אשר תאכל נבלה
וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים
ועבוא עד הערב וטהר ואם לא יכבס ובשרו
לא ירחץ ונשא עונו
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם
כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא
תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא
אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו
את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת
בהם אני יהוה אלהיכם ושמרתם את חקתי
ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
אני יהוה
איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה
אני יהוה
ערות אביך ערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה
ערותה
ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא
אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או
מולדת חוץ לא תגלה ערותן
ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך
הנה
ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה
ערותה
ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא
ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך
הוא
ערות בת אחיך לא תגלה ערותה כי שארך
הנה
ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא

שני השעירם גרלות גורל אחד ליהוה וגורל
אחד לעזאזל והקריב אהרן את השעיר אשר
עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת
והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל
יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו
לעזאזל המדברה והקריב אהרן את פר
החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט
את פר החטאת אשר לו וקבל מלא המחתה
גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא
חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת
ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה
ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות
ולא ימות ולקח מדם הפר ודם באצבעו
על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת ידם
שבע פעמים מן הדם באצבעו ושחט את
שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו
אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר
עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני
הכפרת וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל
ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל
מועד השכן אתם בתוך טמאתם וכל אדם
לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש
עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל
קהל ישראל ויצא אל המזבח אשר לפני
יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם
השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב ודם
עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו
וקדשו משמאת בני ישראל וכלה מכפר
את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח
והקריב את השעיר החי וסמך אהרן את
שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו
את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם
לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר
ושלח ביד איש עתי המדברה ונשא השעיר
עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את
השעיר במדבר ובא אהרן אל אהל מועד
ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל
הקדש והניחם שם ורחץ את בשרו במים
במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה
את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד
העם ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה
והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו

וחללת את שם אלהיך אני יהוה
את רעך
עד בקר
מכשל ו
עול במש
גזרל בצ
בעמיך כ
תשא א
עמיתך ו
השר את
יהוה אל
כלאים ש
שעטנז כ
אשה שכ
והפרה ל
תהיה לא
אשמו ל
וכפר על
על וחשא
אשר חש
וכי תבאו
וערלתם
לכם ערל
כל פרי ק
תאכלו א
יהוה אל
הארץ וק
אל הי
יהוה אל
וידאת מ
זור אתך
מכם יה
כמוך כ
יהוה אל
נמשקל
אשת צ
אלהיכם
ונתתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתך
נא תקרב לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא
ואשה אל אמיתה לא תקרב לצרר לגלות
ערותה עליה בחייה ואל אשת בנך
שכבתך לא תקרב לגלות ערותך ואל
אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה
נה ומזרעך לא תתן להעביר למלך ול
תחלל את שם אלהיך אני יהוה ואת זכ
לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא ובכל
נהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה
לא תעמיד לפני בהמה כרבעה תבל הוא
אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו
הגוים אשר אני משלח מפניכם ותטמא
הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את
ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי
ולא תעשו מכל התועבת האלה האזר
והגר הגר בתוככם כי את כל התועבת האל
עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ
ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה
כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם כי כל
אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו
הנפשות העשת מקרב עמם ושמרתם את
משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר
נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה
אלהיכם
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל כל
עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים
תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם איש אמו
ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה
אלהיכם אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה
לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם וכי תזבחו
זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו ביום
זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום
השלישי באש ישרף ואם האכל יאכל
ביום השלישי פגול הוא לא ירצה ואכליו
עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה ובקצרכם את קציר ארצכם
לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך
לא תלקט וכרמך לא תעולל ופרט כרמך
לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה
אלהיכם לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו
איש בעמיתו ולא תשבעו בשמי לשקר

וחללת את שם אלהיך אני יהוה לא תעשק
את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך
עד בקר לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן
מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה לא תעשו
עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני
גדול בצדק תשפט עמיתך לא תלך רכיל
בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה לא
תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך
ולא תשא עליו חטא לא תקם ולא
תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני
יהוה את וחקתי תשמרו בהמתך לא תרביע
כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים
שעטנז לא יעלה עליך ואיש כי ישכב את
אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש
והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת
תהיה לא יומתו כי לא חפשה והביא את
אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם
וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה
על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו
אשר חטא
וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל
וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה
לכם ערלים לא יאכל ובשנה הרביעת יהיה
כל פריו קדש הלולים ליהוה ובשנה החמישת
תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני
יהוה אלהיכם לא תאכלו על הדם לא תנחשו
ולא תעוננו לא תקפו פאת ראשכם ולא
תשחית את פאת זקנך ושרט לנפש לא תתנו
בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני
יהוה אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה
הארץ ומלאה הארץ זמה את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה אל תפנו אל האבות
ואל הידענים אל תבקשו בשמאה בהם אני
יהוה אלהיכם מפני שיבה תקום והדרת פני זקן
ויראת מאלהיך אני יהוה וכי
יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו
כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם לא תעשו עול במשפט במדה
במשקל ובמשורה מאזני צדק אבני צדק
איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים

ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר ואל בני ישראל
תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר
בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת
עם הארץ ירגמהו באבן ואני אתן את פני
באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי
מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי
ולחלל את שם קדשי ואם העלם יעלימו
עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו
מזרעו למלך לבלתי המית אתו ושמתי אני
את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי
אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך
מקרב עמם והנפש אשר תפנה אל האבת
ואל הידענים לזנת אחרים ונתתי את פני
בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו
והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה
אלהיכם ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם
אני יהוה מקדשכם כי איש איש אשר יקלל
את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל
דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת איש
אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף
והנאפת ואיש אשר ישכב את אשת אביו
ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם
בם ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו
שניהם תבל עשו דמיהם בם ואיש אשר
ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו
שניהם מות יומתו דמיהם בם ואיש אשר
יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו
אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם
ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת
ואת הבהמה תהרגו ואשה אשר תקרב
אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה
ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם
ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת
בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו
חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות
אחתו גלה עונו ישא ואיש אשר ישכב את אשת
דוה וגלה את ערותה את מקרה העריה
והוא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם
מקרב עמם וערות אחות אמך ואחות אביך
לא תגלה כי את שארו העריה עונם ישאו

ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה
חשאם ישאו ערירים ימותו ואיש אשר יקח
את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה
ערירים יהיו ושמרתם את כל חקתי ואת
כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם
הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה
בה ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח
מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם ואמר
לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה
לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש
אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן
העמים והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמא
לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו
את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר
תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא
והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל
אתכם מן העמים להיות לי ואיש או אשה
כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן
ירגמו אתם דמיהם בם
ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני
אהרן ואמרת אלהם לנפש לא ישמא בעמיו
כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו
ולבתו ולאחיו ולאחתו הבתולה הקרובה אליו
אשר לא היתה לאיש לה ישמא לא ישמא
בעל בעמיו להחלו לא יקרחה קרחה בראשם
ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו
שרטת קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו
שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם
הם מקריבם והיו קדש אשה זנה וחללה לא יקחו
לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו
כי קדש הוא לאלהיו וקדשתו כי את לחם
אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש
אני יהוה מקדשכם ובת איש כהן
תשרף
מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה
ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו
לא יפרע ובגדיו לא יפרם ועל כל נפשת
מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא
ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו
כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה
והוא אשה בתוליה יקח אלמנה וגרושה

וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולת
מעמיו יקח אשה ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני
יהוה מקדשו וידבר
יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן לאמר
איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא
יקרב להקריב לחם אלהיו כי כל איש אשר
בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם
או שרוע או איש אשר יהיה בו שבר רגל
או שבר יד או גבן או דק או תבלל בעינו
או גרב או יבלת או מרוח אשר כל איש אשר
בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את
אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש
להקריב לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן
הקדשים יאכל אך אל הפרכת לא יבא ואל
המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי
מקדשיו כי אני יהוה מקדשם וידבר משה אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו
את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה
אמור אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב
מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני
ישראל ליהוה ושמאתו עליו ונכרתה הנפש
ההוא מלפני אני יהוה איש איש מזרע אהרן
והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר והנגע בכל שמא נפש או איש אשר
תצא ממנו שכבת זרע או איש אשר יגע בכל
שרץ אשר ישמא לו או באדם אשר ישמא
לו לכל שמאתו נפש אשר תגע בו ושמא
עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי
רחץ בשרו במים ובא השמש ושהר ואחר
יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא נבלה
וטרפה לא יאכל לטמא בה אני יהוה ושמרו
את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו
כי יחללהו אני יהוה מקדשם וכל זר לא
יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש
וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו
ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו ובת כהן
תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא
תאכל ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושת
וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה
מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו

ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו
ונתן לכהן את הקדש ולא יחללו את קדשי בני
ישראל את אשר ירימו ליהוה והשיאו אותם
עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה
מקדשם
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם
איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל
אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם
אשר יקריבו ליהוה לעלה לרצנכם תמים
זכר בבקר בכשבים ובעזים כל אשר
מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם
ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר
או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון
כל מום לא יהיה בו עורת או שבור או חרוץ
או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה
ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח
ליהוה ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה
אתו ולנדר לא ירצה ומיעוך וכתות ונרתק
וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו
ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם
מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו
לכם
וידבר יהוה אל משה
לאמר שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת
ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה
לקרבן אשה ליהוה ושור או שה אתו ואת בנו
לא תשחטו ביום אחד וכי תזבחו זבח תודה
ליהוה לרצנכם תזבחו ביום ההוא יאכל לא
תותירו ממנו עד בקר אני יהוה ושמרתם
מצותי ועשיתם אתם אני יהוה ולא תחללו את
שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה
מקדשכם המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם
מקראי קדש אלה הם מועדי ששת ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש
כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל
מושבתיכם
אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדם בחדש הראשון בארבעה
עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה

ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה
שבעת ימים מצות תאכלו ביום הראשון מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום
השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא
תעשו
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה
והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל
הכהן והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם
ממחרת השבת יניפנו הכהן ועשיתם ביום
הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו
לעלה ליהוה ומנחתו שני עשרנים סלת
בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכו
יין רביעת ההין ולחם וקלי וכרמל לא
תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את
קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל
מושבתיכם
וספרתם לכם
ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר
התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה עד
ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום
והקרבתם מנחה חדשה ליהוה ממושבתיכם
תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת
תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה והקרבתם
על הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה
ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה
ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני
כבשים בני שנה לזבח שלמים והניף הכהן
אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על
שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן יקראתם
בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל
מושבתיכם לדרתיכם ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני
יהוה אלהיכם
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד
לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו

והקרבתם אשה ליהוה
וידבר
יהוה אל משה לאמר אך בעשור לחדש
השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש
יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם
אשה ליהוה וכל מלאכה לא תעשו בעצם
היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם
לפני יהוה אלהיכם כי כל הנפש אשר לא
תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה
וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם
היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב
עמה כל מלאכה לא תעשו חקת עולם
לדרתיכם בכל משבתיכם שבתון
הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה
לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו
שבתכם
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש
השביעי הזה וחג הסכות שבעת ימים ליהוה
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה
לא תעשו שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה
ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם
והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל
מלאכת עבדה לא תעשו אלה מועדי יהוה
אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב
אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום
ביומו מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנתיכם
ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבתיכם
אשר תתנו ליהוה אך בחמשה עשר יום
לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ
תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון
שבתון וביום השמיני שבתון ולקחתם לכם
ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף
עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם שבעת ימים וחגתם אתו חג ליהוה
שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם
בחדש השביעי תחגו אתו בסכת תשבו
שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו
בסכת למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי
את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם וידבר משה את מעדי
יהוה אל בני ישראל
וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל

ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת
נר תמיד מחוץ לפרכת העדת יאהל מועד
יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד
חקת עולם לדרתיכם על המנרה הטהרה
יערך את הנרות לפני יהוה תמיד
ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה
חלת שני עשרנים יהיה החלה האחת
ושמת אותם שתים מערכות שש המערכת
על השלחן הטהר לפני יהוה ונתת על
המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה
אשה ליהוה ביום השבת ביום השבת
יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל
ברית עולם והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו
במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי
יהוה חק עולם
ויצא בן
אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך
בני ישראל ויגצו במחנה בן הישראלית ואיש
הישראלי ויקב בן האשה הישראלית את
השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו
שלמית בת דברי למטה דן ויניחהו במשמר
לפרש להם על פי יהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר הוצא את
המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים
את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה ואל
בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל
אלהיו ונשא חטאו ונקב שם יהוה מות יומת
רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו
שם יומת ואיש כי יכה כל נפש אדם מות
יומת ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת
נפש ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה
כן יעשה לו שבר תחת שבר עין תחת עין
שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן
בו ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת
משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה
כי אני יהוה אלהיכם וידבר משה אל בני
ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה
וירגמו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה
יהוה את משה
וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה
שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך

Panel 043 Lev 25.3b-26.42a

ואספת את תבואתה ובשנה השביעית שבת
שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע
וכרמך לא תזמר את ספיח קצירך לא תקצור
ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה
לארץ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים
עמך ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה
כל תבואתה לאכל וספרת
לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע
פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע
וארבעים שנה והעברת שופר תרועה בחדש
השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו
שופר בכל ארצכם וקדשתם את שנת
החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל
ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל
אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו יובל הוא
שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה כי
יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו
את תבואתה בשנת היובל הזאת תשבו איש
אל אחזתו וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה
מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו במספר
שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר
שני תבואת ימכר לך לפי רב השנים תרבה
מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי
מספר תבואת הוא מכר לך ולא תונו איש את
עמיתיו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם
ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו
ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח
ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם
לבטח עליה וכי תאמרו מה נאכל בשנה
השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו
וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת
את התבואה לשלש השנים וזרעתם את השנה
השמינת ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה
התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן והארץ
לא תמכר לצמיתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים
אתם עמדי ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו
לארץ כי ימוך אחיך ומכר
מאחזתו ובא גאל הקרב אליו וגאל את
ממכר אחיו ואיש כי לא יהיה לו וגאל והשיגה
ידו ומצא כדי גאלתו וחשב את שני ממכרו
והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב
לאחזתו ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא
ביבל ושב לאחזתו ואיש
כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו
עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו ואם
לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית
אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו
לדרתיו לא יצא ביבל ובתי חוצרים אשר אין
להם חמה כשדי על שדה הארץ יחשב גאלה
תהיה לו וביבל יצא ובתי הכים בתי ערי
אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים ואשר יגאל
מן הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו ביבל
כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך
ישראל ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי
אחזת עולם הוא להם וכי
ימוך אחיך ומשה ידו עמך והחזקת בו גר
ותושב וחי עמך אל תקח מאתו נשך ותרבית
ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך את כספך
לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם
לאלהים וכי ימוך אחיך
עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד
כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד
עמך ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל
משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב כי עבדי
הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא
ימכרו ממכרת עבד לא תרדה בו בפרך
ויראת מאלהיך ועבדך ואמתך אשר יהיו
לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו
עבד ואמה וגם מבני התושבים הגרים עמכם
מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר
הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה והתנחלתם
אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם
בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו
לא תרדה בו בפרך וכי
תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו
ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת
גר אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו
יגאלנו או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר
בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאלה
ושברתי את מטה לחמכם ואפו עשר נשים
לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל
ואכלתם ולא תשבעו ואם
בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי
והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם שבע
אני שבע על חטאתיכם ואכלתם בשר בניכם
ובשר בנתיכם תאכלו והשמדתי את במתיכם
והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על
פגרי גלוליכם ונעלה נפשי אתכם ונתתי
את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם
ולא אריח בריח ניחוחכם והשמתי אני את
הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה
ואתכם אזרה בגוים וריקתי אחריכם חרב
והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה
אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה
ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת
את שבתתיה כל ימי השמה תשבת את אשר
לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה
והנשארים בכם והבאתי מרך בלבבם בארצת
איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנוסת
חרב ונפלו ואין רדף וכשלו איש באחיו
כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה
לפני איביכם ואבדתם בגוים ואכלה אתכם
ארץ איביכם והנשארים בכם ימקו בעונם
בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם
ימקו והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם
אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי
אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם
בארץ איביהם או אז יכנע לבבם הערל
ואז ירצו את עונם וזכרתי את בריתי יעקוב
ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם
כברזל ואת ארצכם כנחשה ודתם לריק
כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ
לא יתן פריו ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו
לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם
והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה לכם
את תכם והכריתה את בהמתכם והמעישה
אתכם ונשמו דרכיכם ואם באלה לא תוסרו
לי והלכתם עמי קרי והלכתי את אני עמיכם
בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם
והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם
אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד
אויב בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים
לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל
ואכלתם ולא תשבעו ואם
בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי
והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם שבע
אני שבע על חטאתיכם ואכלתם בשר בניכם
ובשר בנתיכם תאכלו והשמדתי את במתיכם
והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על
פגרי גלוליכם ונעלה נפשי אתכם ונתתי
את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם
ולא אריח בריח ניחוחכם והשמתי אני את
הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה
ואתכם אזרה בגוים וריקתי אחריכם חרב
והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה
אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה
ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת
את שבתתיה כל ימי השמה תשבת את אשר
לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה
והנשארים בכם והבאתי מרך בלבבם בארצת
איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנוסת
חרב ונפלו ואין רדף וכשלו איש באחיו
כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה
לפני איביכם ואבדתם בגוים ואכלה אתכם
ארץ איביכם והנשארים בכם ימקו בעונם
בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם
ימקו והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם
אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי
אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם
בארץ איביהם או אז יכנע לבבם הערל
ואז ירצו את עונם וזכרתי את בריתי יעקוב
וחשב עם קנהו משנת הנמכרו לו עד שנת היבל
והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר
יהיה עמו אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב
גאלתו מכסף מקנתו ואם מעט נשאר בשנים
עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב אתרן
גאלתו כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו
בפרך לעיניך ואם לא יגאל באלה ויצא בשנה
היבל הוא ובניו עמו כי לי בני ישראל עבדים
עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם לא תעשו לכם
אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן
משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה
כי אני יהוה אלהיכם את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה
אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
אתם ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ
יבולה ועץ השדה יתן פריו והשיג לכם דיש
את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם
לשבע וישבתם לבטח בארצכם ונתתי שלום
בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה
מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם ורדפתם
את איביכם ונפלו לפניכם לחרב ורדפו מכם
וחמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו
איביכם לפניכם לחרב ופניתי אליכם והפריתי
אתכם והרביתי אתכם והקימותי את בריתי
אתכם ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש
תוציאו ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל
נפשי אתכם והתהלכתי בתוככם והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו לי לעם אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מהית להם עבדים ואשברי מוטת עלכם
ואולך אתכם קוממיות
ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות
האלה ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי
תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי
להפרכם את בריתי אף אני אעשה זאת לכם
והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואדרת
הכלות מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם
לריק זרעכם ואכלהו איביכם ונתתי פני בכם
ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם
ואין רדף אתכם ואם עד אלה לא תשמעו לי
ויספתי לייסרה אתכם שבע על חטאתיכם

ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם
אזכר והארץ אזכר ׃ והארץ תעזב מהם ותרץ
את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם
עונם יען ויען במשפטי מאסו ואת חקתי
געלה נפשם ואף גם זאת בהיותם בארץ
איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם
להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם ׃
וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם
לאלהים אני יהוה אלה החקים ו ׃ המשפטים
והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל
בהר סיני ביד משה ׃
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר
בערכך נפשת ליהוה והיה ערכך הזכר
מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה
ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש
ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל
ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה
והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה
עשרת שקלים ואם מבן חדש ועד בן
חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים
כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף
ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה
ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה
שקלים ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני
הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג
יד הנדר יעריכנו הכהן ׃ ואם
בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל
אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש ׃
יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב
ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש ואם כל בהמה טמאה
אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד
את הבהמה לפני הכהן ׃ והעריך הכהן
אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה
ואם גאל יגאלנה ויסף חמישיתו על ערכך
ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו
הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו
הכהן כן יקום ואם המקדיש יגאל את ביתו
ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה ׃
לו ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה

ודבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר שאו את ראש כל עדת
בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות כל זכר לגלגלתם מבן עשרים שנה

ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם
לצבאתם אתה ואהרן ואתכם יהיו איש איש
למטה איש ראש לבית אבתיו הוא ואלה
שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן
אליצור בן שדיאור לשמעון שלמיאל בן
צורישדי ליהודה נחשון בן עמינדב ׃
נתנאל בן צוער לזבולן אליאב בן חלן לבני
יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה
גמליאל בן פדהצור לבנימן אבידן בן גדעני
לדן אחיעזר בן עמישדי לאשר פגעיאל בן
עכרן נפתלי אחירע בן עינן אלה קריאי העדה נשיאי משוטת אבותם
ראשי אלפי ישראל הם ויקח משה ואהרן
את האנשים האלה אשר נקבו בשמות ואת
כל העדה הקהילו באחד לחדש השני
ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם
כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר
סיני ׃ ויהיו בני ראובן בכר ישראל
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה ראובן שלשה
וארבעים אלף וחמש מאות
לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל
זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה שמעון שלמיאל בן
צורישדי ׃ ליהודה נחשון בן עמינדב ׃
נתנאל בן צוער לזבולן אליאב בן חלן לבני
יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה
גמליאל בן פדהצור לבנימן אבידן בן גדעני
לדן אחיעזר בן עמישדי לאשר פגעיאל בן
עכרן נפתלי אחירע בן עינן אלה קריאי העדה נשיאי משוטת אבותם
ראשי אלפי ישראל הם ויקח משה ואהרן
את האנשים האלה אשר נקבו בשמות ואת
כל העדה הקהילו באחד לחדש השני
ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם
כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר
סיני ׃ ויהיו בני ראובן בכר ישראל
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה ראובן שלשה
וארבעים אלף וחמש מאות
לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל
זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף
ושלש מאות
לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים
אלף ושש מאות וחמשים
לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה יהודה ארבעה
ושבעים אלף ושש מאות
לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה יהודה ארבעה
וחמשים אלף וארבע מאות
לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה

ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למטה
זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע
מאות
לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למטה אפרים
ארבעים אלף וחמש מאות
לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה מנשה שנים
ושלשים אלף וחמש מאות
לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה בנימן חמשה
ושלשים אלף וארבע מאות
לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה דן שנים וששים
אלף ושבע מאות
לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למשה אשר ואחד ארבעים
אלף וחמש מאות
לבני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה נפתלי שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות
אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית
אבתיו היו ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית
אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל ויהיו כל הפקדים ׃ ששה
מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
וחמשים ׃ והלוים למטה אבתם לא התפקדו
בתוכם
וידבר יהוה אל משה לאמר אך את מטה לוי
לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני
ישראל ואתה הפקד את הלוים על משכן
העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה
ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו
וסביב למשכן יחנו ובנסע המשכן יוריד
אתו הלוים ובחנת המשכן יקימו אתו הנוגש